

Arrest

nr. 326 537 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat V. MEULEMEESTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 27 september 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 15 januari 2024 en op 19 februari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 13 augustus 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van etnie Pashtun te zijn. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Wazir Ahmad Khel, in het district Khogyani, in de provincie Nangarhar. U bent verloofd met B. F.. U werkte sinds april 2018 voor de Afghaanse overheid, met name het Ministerie van Landbouw, de Afghaanse Verkiezingscommissie, het Ministerie voor

Technologie en Communicatie alsook werkte u voor de niet-gouvernementele organisatie Wadan. U was ook actief als jeugdactivist. Gedurende uw werkzaamheden werd u telefonisch bedreigd door de taliban. U verliet Afghanistan rond oktober 2021, een paar weken na de machtsovername. U reisde naar België waar u aankwam op 25 september 2022 en op 27 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na de machtsovername kwamen de taliban naar uw familie op zoek naar u. Ongeveer twee à drie maanden na de machtsovername ontving uw familie een brief van de taliban waarin stond geschreven dat u zich bij hen moest aanmelden. De taliban hebben uw familie hierna meermaals lastig gevallen. Uw vader is in juni 2022 gestorven aan een hartaanval.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara (kopie), documenten in verband met uw scholing (originelen en kopieën), een dreigbrief van de taliban (kopie), documenten inzake uw werkzaamheden (originelen), werkbades en bankkaarten (originelen), foto's van uw werkzaamheden (kopieën), postbewijzen en een usb-stick met vijf video's betreffende uw werkzaamheden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u maagproblemen hebt en kampt met depressieve gedachten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15.01.2024 (verder NPO 1), p. 9-10). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd hoe u zich die dag voelde, waarop u verklaarde zich goed te voelen (NPO 1, p. 1). Gevraagd of u een dokter hebt gezien voor uw problemen, antwoordt u enkel een dokter te hebben geconsulteerd voor uw maagproblemen (NPO 1, p. 9-10). Gevraagd of u op heden bepaalde medicatie neemt, antwoordt u risek omeprazole, een maagzuurremmer, te nemen (NPO 1, p. 10). U werd tijdens het interview gewezen op het feit dat u steeds een pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (NPO 1, p. 11). Aan het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u intussen een dokter had geconsulteerd in verband met uw psychologische problemen, waarop u negatief antwoordde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19.02.2024 (verder NPO 2), p. 3). U werd wederom gewezen op het feit dat u steeds een pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (ibid.). U hebt geen medische attesten neergelegd inzake uw medische en psychologische problemen.

Nergens uit uw persoonlijke onderhouden is echter gebleken dat uw medische en/of psychologische problemen van die aard waren dat deze u ervan weerhielden om uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud of dat u hierdoor niet in staat was om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen.

Uit uw persoonlijke onderhouden op het CGVS bleek immers dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook bevestigde u aan het einde van beide persoonlijke onderhouden de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (NPO 1, p. 21-22 en NPO 2, p. 20), evenmin werden nadien opmerkingen doorgegeven over het verloop van het onderhoud. Tevens werden u pauzes aangeboden tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO 1, p. 11 en NPO 2, p. 9).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit haalt.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie. Vooreerst waren uw verklaringen over uw concrete werkzaamheden bijzonder vaag, ontoereikend en strijdig met objectieve informatie. U verklaart dat u van juni tot december 2019 voor de Afghaanse Verkiezingscommissie hebt gewerkt in het kader van de presidentiële verkiezingen dat jaar (NPO 1, p. 14 en 16). Gevraagd naar uw concrete taken, antwoordt u dat u vóór de verkiezingen biometrische

stemverificatiemachines oplaadde en hierop een applicatie plaatste, en dat u ná de verkiezingen stemmen valideerde (NPO 1, p. 15 en NPO 2, p. 4). Gevraagd welke applicatie u precies installeerde op de biometrische stemverificatiemachines, antwoordt u vaagweg dat u via een usb-stick een applicatie genaamd 'lijst van de stemmers' installeerde (NPO 1, p. 15). Gevraagd meer uitleg te geven over deze applicatie, komt u niet verder dan te verklaren dat de applicatie 'stemmersinformatie' noemde en dat er voor iedere locatie een bepaalde code was, zonder dit verder te kunnen specificeren (NPO 2, p. 6). Gevraagd naar het besturingsprogramma van de biometrische stemverificatiemachines, antwoordt u niet op de vraag en verklaart u simpelweg dat deze machine op een mobiele telefoon leek en dat deze door middel van een simkaart werkte (NPO 2, p. 8). Geconfronteerd met objectieve informatie waaruit blijkt dat het besturingsprogramma van de biometrische stemverificatiemachines Android OS was (zie blauwe map, document nr. 1), antwoordt u opvallend genoeg dat u niets weet over Android en herhaalt u vaagweg dat u de applicatie 'stemmersinformatie' moest installeren (NPO 2, p. 10). Dat u maandenlang applicaties zou hebben geplaatst op de biometrische stemverificatiemachines, terwijl u hierover enkel dergelijk vage en ontoereikende verklaringen kan afleggen, is weinig overtuigend. Gevraagd hoe u stemmen valideerde na de verkiezingen, antwoordt u vaagweg dat u met een scanner de lijst met stemmen moest scannen en dat er een vinkje verscheen indien de stem geldig was en een kruis indien er sprake was van een duplicaat (NPO 1, p. 16 en NPO 2, p. 7). Wanneer u hierover echter bijkomende vragen worden gesteld, zijn uw verklaringen niet consistent met de informatie beschikbaar op het CGVS. Gevraagd hoe u kon bepalen of een stem vals of ongeldig was, antwoordt u dat een stem ongeldig was indien iemand tweemaal had gestemd of indien een persoon voortkwam in de stemmerslijst maar zijn of haar stem niet aanwezig was in de doos met de fysieke stemmen of indien dit een lege stem was (NPO 2, p. 7). U geeft geen andere situaties aan waarbij u een stem als ongeldig of vals beschouwde (ibid.). Ook verklaart u dat u bij de Verkiezingscommissie enkel de stemmen controleerde uit gebieden waar kandidaten problemen hadden of waar er twijfels waren van fraude (NPO 2, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de Verkiezingscommissie, na de overdracht van de gegevens van de tijdens de verkiezingen gebruikte biometrische stemverificatiemachines naar haar centrale server, alle stemmen verifieerde die via het biometrische systeem waren uitgebracht teneinde de stemmen van minderjarigen, 'fotoproxy'-stemmen en dubbele stemmen te elimineren (zie blauwe map, documenten nr. 2). Geconfronteerd met deze inconsistenties, houdt u vast aan uw verklaringen en antwoordt u – naast de vraag – dat alle stemmen reeds op de locatie/per provincie werden nageteld en dat stemmen van minderjarigen of dubbele stemmen ook steeds ter plaatse werden gecontroleerd (NPO 2, p. 10). Indien u daadwerkelijk stemmen valideerde na de verkiezingen bij de Verkiezingscommissie, kan worden verwacht dat u hierover correcte en toereikende verklaringen zou kunnen afleggen. Dat u hiertoe niet in staat bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie verder.

Bovendien zijn uw verklaringen over de verkiezingen van 2019 niet coherent aan objectieve informatie. Wanneer u immers wordt gevraagd naar het tijdstip van de presidentiële verkiezing, antwoordt u kortweg deze datum niet meer te herinneren maar stelt u dat deze verkiezing drie dagen duurde (NPO 1, p. 16). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de presidentiële verkiezing slechts één dag duurde en plaatsvond op 28 september 2019 (zie blauwe map, document nr. 3). Dat u de verkiezing waaraan u maandenlang zou hebben meegewerkt niet correct in de tijd kan situeren, komt weinig overtuigend over. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw professionele activiteiten bij de Verkiezingscommissie verder.

Ook zijn uw verklaringen over de werking van de biometrische stemverificatiemachines gedurende de verkiezingen strijdig met de beschikbare informatie. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat er tijdens de verkiezingen op meerdere locaties problemen waren met de simkaarten en de netwerkverbinding van deze machines (zie blauwe map, documenten nr. 4). U verklaart echter dat de biometrische stemverificatiemachines tijdens de verkiezingen voortdurend en overal goed werkten (NPO 2, p. 8). Gevraagd naar mogelijke problemen met deze machines tijdens de verkiezing, antwoordt u simpelweg dat het niet uw job was om ter plaatse te komen en dat u enkel in het kantoor van de Verkiezingscommissie aanwezig was (ibid.). Geconfronteerd met de objectieve informatie, antwoordt u vaagweg dat de werking van de machines niet uw verantwoordelijkheid was en dat tegen u was gezegd dat deze machines goed werkten (NPO 2, p. 10). Dat u maandenlang voor de Verkiezingscommissie zou hebben gewerkt, maar geen kennis hebt over de werking van de door u geactiveerde en gecontroleerde machines tijdens de verkiezingen, lijkt weinig waarschijnlijk. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarenboven zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie gedurende uw werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie niet consistent met informatie beschikbaar op het CGVS. Gevraagd naar incidenten of problemen die hebben plaatsgevonden tijdens uw werkzaamheden, verklaart u dat er voor en tijdens de verkiezingen veel bedreigingen waren en dat de overheid instond voor jullie veiligheid (NPO 2, p. 8). Gevraagd of er ooit een bepaald incident had plaatsgevonden tijdens uw diensttijd, antwoordt u ontkennend (ibid.). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat er gedurende uw werkzaamheden meerdere incidenten hebben plaatsgevonden waaronder een inbraakpoging, een poging tot hacking en het feit dat

bepaalde stemverificatiemachines na de verkiezingen vermist waren (zie blauwe map, documenten nr. 5). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u meende dat er enkel werd gevraagd naar aanvallen van buitenstaanders en dat u daarom had geantwoord dat er geen dergelijk incident had plaatsgevonden (NPO 2, p. 11). Ook stelt u dat er inderdaad een inbraakpoging had plaatsgevonden en dat bepaalde machines vermist waren, maar dat u geen kennis hebt over mogelijke pogingen tot hacking (ibid.). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen, gezien u werd gevraagd naar alle mogelijke incidenten of problemen die zich hadden afgespeeld op uw werkplaats en niet enkel naar aanvallen van buitenstaanders, zoals u voorhoudt. Dat u bijgevolg niets over deze zaken wist te vertellen toen u hiernaar werd gevraagd, doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie.

Daarnaast hebt u ook meerdere tegenstrijdige verklaringen afgelegd over uw werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie. Zo verklaart u aanvankelijk dat u tot en met 22 december 2019 werkzaam was bij de Verkiezingscommissie (NPO 1, p. 14). Gevraagd om over uw laatste werkdag te vertellen, antwoordt u dat u niets speciaal hebt gedaan en dat u niet weet wat er die dag is gebeurd (NPO 1, p. 17). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt nochtans dat de Verkiezingscommissie die ochtend de voorlopige resultaten van de presidentsverkiezingen bekend had gemaakt (zie blauwe map, document nr. 6). Hierop gewezen, antwoordt u simpelweg dit zich niet meer te herinneren (NPO 1, p. 17). Het is echter bevreemdend dat u als werknemer van de Verkiezingscommissie geen kennis zou hebben over dergelijk belangrijke gebeurtenis. Op het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u opeens dat uw laatste werkdag bij de Verkiezingscommissie 21 december 2019 was (NPO 2, p. 4). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, blijft u vasthouden aan uw laatste verklaringen (NPO 2, p. 9). Dat u uw verklaringen over uw laatste werkdag aanpast, nadat u tijdens uw eerste onderhoud erop werd gewezen dat deze niet consistent waren met objectieve informatie, wekt eerder de indruk dat de aanpassing van uw verklaringen werd ingegeven door opportunistische overwegingen, en dat u zo tracht om de tegenstrijdigheid alsnog te verschonen. Dit plaatst dan ook ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden.

Daarnaast hebt u strijdige verklaringen afgelegd over hoe u bij de Verkiezingscommissie was binnengeraakt. Zo verklaart u aanvankelijk dat u via een kleinkind van uw moeders tante was binnengeraakt bij de Verkiezingscommissie en dat deze persoon assistent van de secretaris van de Verkiezingscommissaris was (NPO 1, p. 16). Op uw tweede onderhoud verklaart u dan weer dat de echtgenoot van uw maternale nicht u aan uw job bij de Verkiezingscommissie had geholpen en dat deze persoon werkzaam was als assistent in het departement van Financiën en Administratie (NPO 2, p. 6 en 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkent u simpelweg uw vorige verklaringen en verklaart u dat u tijdens uw eerste onderhoud niet hebt gesproken over de precieze familieband met deze persoon (NPO 2, p. 9). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen klaart voornoemde tegenstrijdigheden niet uit, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden verder wordt ondermijnd.

Ook hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de invulling van uw functie bij de Verkiezingscommissie. Zo verklaart u aanvankelijk dat u werkte als supervisor van biometrische stemverificatiemachines waarbij u instond voor de verzameling en oplading van deze machines en dat u ervoor zorgde dat de juiste applicatie hierop werd geïnstalleerd (NPO 1, p. 15). Op uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat uw functie als supervisor inhield dat u nieuwe leden opleidde (NPO 2, p. 10). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, antwoordt u kortweg dat u niet vaak nieuwe mensen moest opleiden (ibid.). Het louter lichtjes aanpassen van uw verklaringen klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt ondergraven.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw werkzaamheden bij de toenmalige Afghaanse Verkiezingscommissie.

Daarnaast hebt u uw werkzaamheden bij Wadan niet aannemelijk gemaakt. Zo zijn uw verklaringen hierover strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS en de door u voorgelegde documenten. U verklaart dat u als werknemer van Wadan werkte op het “mili dastarkhan project” waarbij u huis-aan-huis enquêtes moest afnemen in Kabul teneinde een zicht te krijgen op de socio-economische situaties van de bezochte families zodat deze hulppakketten konden worden toegewezen (NPO 1, p. 17 en NPO 2, p. 11-12). Gevraagd in welke zones van Kabul dit project werd geïmplementeerd, antwoordt u dat dit in de meeste zones werd uitgevoerd maar dat u enkel weet hebt van de achtste, negende en twaalfde zone (NPO 2, p. 12). Gevraagd welke organisaties of instanties meewerkten aan dit project, antwoordt u dat Wadan hiervoor enkel samenwerkte met de Wereldbank (NPO 2, p. 11-12). Om uw verklaringen te ondersteunen legt u een document voor waaruit blijkt dat u werkte op een project genaamd REACH (zie groene map, document nr. 4). Geconfronteerd met het gegeven dat uw documenten het REACH-project vermelden, antwoordt u enkel op het “mili dastarkhan project” te hebben gewerkt en vraagt u wat er bedoeld wordt met REACH (NPO 2, p. 13-14). Nogmaals erop gewezen dat REACH in uw documenten staat vermeld, antwoordt u dat u werkte op een project voor slachtoffers van de coronacrisis en alle arme mensen in Afghanistan, zonder dit verder te kunnen verduidelijken (NPO 2, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt dat het “Dastarkhwan-e Meli project” in juli 2020 door de toenmalige Afghaanse overheid werd opgericht en dat het COVID-19 Relief Effort

for Afghan Communities and Households of REACHproject hiervan deel uitmaakte (zie blauwe map, documenten nr. 7). Ook blijkt uit deze informatie dat het REACHproject werd geïmplementeerd door het Ministerie van Plattelandsherstel en Plattelandsontwikkeling, de gemeente Kabul en het Onafhankelijk Directoraat Lokaal Bestuur en dat dit gefinancierd werd door de Wereldbank (ibid.). In Kabul was Wadan slechts aangesteld als faciliterende partner in dit project waarbij de organisatie enkel werkzaam was in wijken 8, 12, 16, 21 en 22 (ibid.). Het is dan ook bevreemdend dat u de rol en het samenwerkingsverband tussen Wadan en REACH niet kon verduidelijken, alsook dat u niet correct kon weergeven waar in Kabul Wadan precies werkzaam was in het kader van dit project. Deze inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw professionele activiteiten bij Wadan en uw betrokkenheid op het Dastarkhwan-e Meli project alsook ondermijnt dit de betrouwbaarheid van de door u voorgelegde documenten.

Ook zijn uw verklaringen over de inhoud van het Dastarkhwan-e Meli project strijdig met de beschikbare informatie. Zo verklaart u dat dit hulpverleningsprogramma Afghanen hielp met uitzondering van zij die een huis hadden met meer dan drie verdiepen, auto's of andere voertuigen, of indien deze hogere rangen hadden bij de overheid (NPO 1, p. 17 en NPO 2, p. 11-12). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat alle huishoudens met een inkomen van 2 dollar of lager onder het Dastarkhwan-e Meli project vielen en dat er in stedelijke gebieden enkele uitsluitingscriteria automatisch van toepassing waren zonder enige interactie met het huishouden in kwestie, met name huishoudens met een betonnen woning van meer dan één verdieping, huishoudens met een medium of grote business, huishoudens met een vierwielige privé auto of overheidsauto, of huishoudens met extern personeel (zie blauwe map, document nr. 8). Daarenboven verklaarde u dat het programma een pakket van 6.000 afghani met voedselwaar als steun aanbood (NPO 2, p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat onder het Dastarkhwan-e Meli project hulppakketten ter waarde van 8.000 afghani werden aangeboden, waarbij de eerste schijf bestond uit 4.000 afghani in contanten of in natura (voedings- en niet-voedingsproducten) en een tweede schijf uit 4.000 afghani in contanten (zie blauwe map, documenten nr. 9). Ook deze tegenstrijdigheden doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden bij Wadan.

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw activiteiten als jeugdactivist. Zo hebt u hierover tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u samen met S.N., A., A. en S. de groep 'actieve jeugd en pro-Republikeinse regering' te hebben opgericht die zich inzette voor de educatie van jongeren en vrouwen (NPO 1, p. 14). U voegt toe dat er niet meer dan vijf leden in uw groep zaten (ibid.). Wanneer u op uw tweede onderhoud wordt gevraagd naar deze groepering, antwoordt u opeens dat deze geen specifieke naam had en dat S., A., K. en A. hoofdleden van deze groepering waren (NPO 2, p. 19). Geconfronteerd met uw vorige verklaringen, antwoordt u dat uw groepering voorstander was van de regering en het Republiek en dat de naam S.N. niet in u opkwam maar dat er veel mensen deel uitmaakten van uw groepering waardoor u niet alle namen kan onthouden (NPO 2, p. 19). Dit antwoord klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit gezien u eerder had verklaard dat er niet meer dan vijf leden in uw groep zaten (NPO 1, p. 14). Deze tegenstrijdigheden ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw activiteiten als jeugdactivist.

Inzake uw verklaringen over uw werkzaamheden bij het Ministerie voor Landbouw en het Ministerie voor Technologie en Communicatie dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>), blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, en de zichtbaarheid van de functie. Uzelf stelt dat u voor het Ministerie voor Technologie en Communicatie en het Ministerie van Landbouw werkte (NPO 1, p. 12-13, 15-16 en NPO 2, p. 14-15, 17). U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u bij deze ministeries louter boekhoudkundige en administratieve taken had en niet publiekelijk zichtbaar was in uw functie (ibid.). Een vrees voor vervolging louter omdat u werkte voor bovengenoemde ministeries maakt u aldus niet aannemelijk.

Hoe dan ook zijn uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk. U verklaart dat u gedurende vier jaar telefonisch met de dood werd bedreigd door de taliban vanwege uw werkzaamheden en dat de taliban na de machtsovername een dreigbrief hadden gestuurd (NPO 1, p. 10, 20 en NPO 2, p. 17). Het is echter weinig waarschijnlijk dat de taliban u voor de machtsovername jarenlang louter telefonisch zouden hebben bedreigd zonder ooit enige doeltreffende vergeldingsactie te ondernemen, in het licht van uw verklaringen dat ze u steeds met de dood bedreigden en dat u iedere keer opnieuw weigerde uw werkzaamheden bij de Afghaanse overheid stop te zetten. Dit klopt immers niet met het beeld dat u van de taliban schept als een wrede groepering die vaak gewelddadig optreedt en overheidspersoneel als hun vijand beschouwt en vermoordt (NPO 1, p. 12 en NPO 2, p. 17-18). Dat de taliban zich zo terughoudend zouden hebben opgesteld naar u en nooit enige doeltreffende vergeldingsactie hebben ondernomen, is dan ook allesbehalve geloofwaardig. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas in grote mate.

Ook hebt u bijzonder weinig interesse getoond in het vervolg van uw situatie. Gevraagd hoe vaak de taliban uw familie hebben benaderd na de machtsovername, antwoordt u dat uw vader dit niet heeft verteld (NPO 2, p. 18). Gevraagd of u aan uw vader had gevraagd hoe vaak de taliban waren gekomen, antwoordt u dit niet gedaan te hebben en stelt u hier weinig belang aan te hebben gehecht gezien u uw eigen problemen had op uw reisweg (ibid.). Gevraagd of de taliban uw familie na uw vertrek uit Afghanistan nog hebben benaderd, antwoordt u niet op de vraag en stelt u vaagweg dat de taliban uw familie lastig vielen, een dreigbrief hebben gestuurd en dat uw vader vervolgens is gestorven (NPO 2, p. 19). Gevraagd naar de inhoud van deze bezoeken, kan u enkel en alleen verklaren dat de taliban zeiden dat u zich aan hen moest voorstellen (NPO 2, p. 19). Dat u nooit meer informatie heeft gevraagd over het vervolg van uw situatie en uw families verdere problemen met de taliban, is onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast.

Ten slotte dient nog aangestipt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw scholing, wat verder afbreuk doet aan de door u voorgehouden vluchtmotieven en de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart initieel dat u gedurende vier jaar aan de Maryam universiteit studeerde en dat u in 2018 aan uw studies bent begonnen (NPO 1, p. 6). Geconfronteerd met het gegeven dat u volgens deze verklaringen tot 2022 zou hebben gestudeerd, past u uw verklaringen aan en stelt u in 2021 te zijn afgestudeerd (ibid.). Het louter aanpassen van uw verklaringen nadat u op een inconsistentie wordt gewezen, klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw studies in vraag wordt getrokken. Uw verklaringen over uw opleiding worden bovendien verder in vraag getrokken door uw inconsistente verklaringen hierover. Zo verklaart u initieel dat u uw universitaire opleiding en uw werkzaamheden combineerde en hierdoor enkel in de ochtendshift werkte (NPO 1, p. 13). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u opeens dat u gedurende de hele dag werkte en vermeldt u niets over uw universitaire studies (NPO 2, p. 4, 12, 15-16). Hierop gewezen, verklaart u opeens uw universitaire lessen in de ochtend te hebben gevolgd (NPO 2, p. 16). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt u uw laatste verklaringen (NPO 2, p. 17). Het simpelweg ontkennen van uw vorige verklaringen klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw studies verder in het gedrang wordt gebracht. U geeft het CGVS bovendien geen duidelijk zicht op de laatste vier jaar van uw leven in Afghanistan.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u uw werkzaamheden en de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U verklaart dat uw moeder, drie van uw broers en uw verloofde nog steeds in Afghanistan wonen (NPO 1, p. 9). U haalt geen geloofwaardige problemen aan die zich voor of na uw vertrek hebben voorgedaan (zie supra). Daar u geen dergelijke geloofwaardige elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht zijn geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw taskara geeft hoogstens een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet onmiddellijk ter discussie staat.

Inzake de door u voorgelegde werkdocumenten, –foto's, badges en video's dient nog te worden opgemerkt dat deze stukken an sich onvoldoende zijn om uw werkzaamheden bij de Afghaanse Verkiezingscommissie, Wadan of uw activiteiten als jeugdactivist aan te tonen, zeker gezien de uiterst beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Deze stukken kunnen uw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden, wat in casu niet het geval is. Ze zijn bijgevolg niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te

heffen. Wat betreft de door u voorgelegde werkfoto's en video's dient nog te worden toegevoegd dat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Wat betreft de dreigbrief van de taliban en uw scholingsdocumenten dient nog opgemerkt te worden dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.CGVs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

De door u voorgelegde postenveloppes tonen louter aan dat u post uit Afghanistan hebt ontvangen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.CGVs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd

Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren".

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm) (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.CGVS.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten.

Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in

Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende

omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen.

Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 24-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en werkte (NPO 1, p. 6-7).

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over een grote talibanaanwezigheid (NPO 1, p. 11). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (NPO 1, p. 9), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalt aan dat u in België zes maanden hebt gewerkt op een tomatenboerderij, dat u in het opvangcentrum taallessen hebt gevolgd en dat u hoofdzakelijk contact hebt met andere Afghanen uit het opvangcentrum (NPO 1, p. 7-8). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Tijdens het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud, verder “NPO”) verklaarde verzoeker maagproblemen en depressieve gedachten te hebben (NPO 1, p. 9-10). Aan het begin van het onderhoud gaf hij aan zich goed te voelen (NPO 1, p. 1). Hij heeft enkel een dokter geconsulteerd voor zijn maagproblemen en neemt risek omeprazole, een maagzuurremmer (NPO 1, p. 9-10). Verzoeker werd geïnformeerd dat hij pauzes kon aanvragen indien nodig (NPO 1, p. 11). Bij het tweede persoonlijk onderhoud had hij nog geen dokter geconsulteerd voor zijn psychologische problemen (NPO 2, p. 3). Ook hier werd hij gewezen op de mogelijkheid om pauzes aan te vragen (*ibid.*). Er zijn geen medische attesten ingediend betreffende zijn medische en psychologische problemen.

2.3. Aanvullende stukken

2.3.1. De verwerende partij legt op 26 maart 2025 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query «Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments» van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA, «Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan» van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024;
- EUAA “Afghanistan Country Focus” van november 2024.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door de taliban te vrezen wegens zijn werkzaamheden voor de Afghaanse verkiezingscommissie en wegens zijn activiteiten als jeugdactivist. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Verzoeker heeft aan het einde van beide persoonlijk onderhouds bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (NPO1, p. 21-22 en NPO2, p. 20). Er werden geen opmerkingen doorgegeven over het verloop van de onderhouds. Tevens werden hem pauzes aangeboden tijdens de persoonlijke onderhouds (NPO 1, p. 11 en NPO 2, p. 9). Er kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.2. Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielfrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Verzoeker heeft geen geloofwaardige verklaringen afgelegd over zijn werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie:
 - o Verzoeker verklaarde van juni tot december 2019 voor de Afghaanse Verkiezingscommissie te hebben gewerkt in het kader van de presidentiële verkiezingen. Zijn taken omvatten het opladen van biometrische stemverificatiemachines en het installeren van een applicatie genaamd 'lijst van de stemmers' vóór de verkiezingen, en het valideren van stemmen na de verkiezingen.

- Verzoeker kon geen gedetailleerde uitleg geven over de applicatie of het besturingssysteem van de machines, en zijn verklaringen waren inconsistent met de beschikbare informatie. Hij beweerde niets te weten over Android OS, hoewel dit het besturingssysteem van de machines was. Zijn uitleg over het valideren van stemmen was vaag en niet in overeenstemming met de procedures van de Verkiezingscommissie, die alle stemmen verifieerde om fraude te elimineren.
- Verzoekers verklaringen over de verkiezingen van 2019 zijn niet coherent met objectieve informatie. Hij kon zich de datum van de presidentiële verkiezing niet herinneren en stelde dat deze drie dagen duurde, terwijl de verkiezing slechts één dag duurde en plaatsvond op 28 september 2019. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn professionele activiteiten bij de Verkiezingscommissie verder.
- Objectieve informatie toont aan dat er op meerdere locaties problemen waren met de simkaarten en netwerkverbinding van deze machines. Verzoeker verklaarde echter dat de machines voortdurend en overal goed werkten. Hij gaf aan dat het niet zijn taak was om ter plaatse te komen en dat hij enkel in het kantoor van de Verkiezingscommissie aanwezig was. Geconfronteerd met deze informatie, antwoordde hij vaag dat de werking van de machines niet zijn verantwoordelijkheid was en dat hem was gezegd dat deze goed werkten.
- Het gebrek aan kennis over de werking van de door hem geactiveerde en gecontroleerde machines tijdens de verkiezingen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.
- Verzoeker heeft meerdere tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn werkzaamheden bij de Verkiezingscommissie.
- Aanvankelijk verklaarde hij tot en met 22 december 2019 werkzaam te zijn geweest bij de Verkiezingscommissie. Over zijn laatste werkdag, gaf hij aan niets speciaals te hebben gedaan en zich niet te herinneren wat er die dag is gebeurd. Objectieve informatie toont echter aan dat de Verkiezingscommissie die ochtend de voorlopige resultaten van de presidentsverkiezingen bekend had gemaakt. Verzoeker herinnerde zich dit niet.
- Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij dat zijn laatste werkdag 21 december 2019 was. Geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen, bleef hij vasthouden aan zijn laatste verklaring. Deze aanpassing wekt de indruk dat verzoeker zijn verklaringen opportunistisch heeft aangepast om de tegenstrijdigheid te verschonen, wat ernstige vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.
- Verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over hoe hij bij de Verkiezingscommissie is binnengeraakt.
- Aanvankelijk verklaarde hij dat hij via een kleinkind van zijn moeders tante bij de Verkiezingscommissie was gekomen, en dat deze persoon assistent van de secretaris van de Verkiezingscommissaris was. Tijdens het tweede onderhoud verklaarde hij echter dat de echtgenoot van zijn maternale nicht hem aan de baan had geholpen, en dat deze persoon werkzaam was als assistent in het departement van Financiën en Administratie. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende verzoeker zijn eerdere verklaringen en stelde dat hij tijdens het eerste onderhoud niet had gesproken over de precieze familieband met deze persoon.
- Verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de invulling van zijn functie bij de Verkiezingscommissie.
- Aanvankelijk verklaarde hij dat hij als supervisor van biometrische stemverificatiemachines werkte, verantwoordelijk voor de verzameling en oplading van deze machines en het installeren van de juiste applicatie. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat zijn functie als supervisor inhield dat hij nieuwe leden opleidde. Geconfronteerd met deze inconsistenties, antwoordde hij dat hij niet vaak nieuwe mensen hoefde op te leiden.
- Verzoekers werkzaamheden bij Wadan worden niet aannemelijk gemaakt. Zijn verklaringen zijn strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS en de door hem voorgelegde documenten. Hij verklaarde als werknemer van Wadan te hebben gewerkt op het "*mili dastarkhan project*", waarbij hij huis-aan-huis enquêtes afnam in Kabul om de socio-economische situaties van de bezochte families in kaart te brengen voor de toewijzing van hulppakketten.
- Verzoeker kon niet duidelijk aangeven in welke zones van Kabul dit project werd uitgevoerd en welke organisaties meewerkten. Hij legde een document voor dat vermeldde dat hij werkte op een project genaamd REACH, maar kon dit niet verder verduidelijken. Uit beschikbare informatie blijkt dat het "*Dastarkhwan-e Meli project*" in juli 2020 werd opgericht en dat het COVID-19 Relief Effort for Afghan Communities and Households (REACH) hiervan deel uitmaakte. Dit project werd geïmplementeerd door verschillende instanties en gefinancierd door de Wereldbank, waarbij Wadan slechts als faciliterende partner in bepaalde wijken van Kabul werkzaam was.
- Verzoeker kon de rol en het samenwerkingsverband tussen Wadan en REACH niet kon verduidelijken en kon niet correct weergeven waar Wadan precies werkzaam was. Deze inconsistenties ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn professionele activiteiten bij Wadan en de betrouwbaarheid van de door hem voorgelegde documenten.
- Verzoekers verklaringen over de inhoud van het Dastarkhwan-e Meli project zijn strijdig met de beschikbare informatie. Hij verklaarde dat het hulpverleningsprogramma Afghanen hielp, met uitzondering van zij die een huis hadden met meer dan drie verdiepingen, auto's of andere voertuigen, of hogere rangen

bij de overheid. Objectieve informatie toont echter aan dat alle huishoudens met een inkomen van 2 dollar of lager onder het project vielen, met enkele uitsluitingscriteria voor stedelijke gebieden, zoals huishoudens met een betonnen woning van meer dan één verdieping, een medium of grote business, een vierwielige privéauto of overheidsauto, of extern personeel.

- Daarnaast verklaarde verzoeker dat het programma een pakket van 6.000 afghani met voedselwaar aanbod, terwijl objectieve informatie aangeeft dat hulppakketten ter waarde van 8.000 afghani werden aangeboden, verdeeld in twee schijven van 4.000 afghani in contanten of natura en 4.000 afghani in contanten.

- Verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn activiteiten als jeugdactivist.

- Tijdens het eerste onderhoud verklaarde hij samen met S.N., A., A. en S. de groep 'actieve jeugd en pro-Republikeinse regering' te hebben opgericht, met niet meer dan vijf leden. Tijdens het tweede onderhoud verklaarde hij echter dat de groep geen specifieke naam had en dat S., A., K. en A. hoofdleden waren. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, gaf hij aan dat hij de naam S.N. niet had genoemd en dat er veel mensen deel uitmaakten van de groep, waardoor hij niet alle namen kon onthouden. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn activiteiten als jeugdactivist.

- Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt waarom hij bescherming nodig zou hebben vanwege zijn werkzaamheden bij het Ministerie voor Landbouw en het Ministerie voor Technologie en Communicatie. Uit de beschikbare informatie blijkt dat niet alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Vervolging van ex-overheidsmedewerkers hangt af van hun specifieke rol, functie, dienst, persoonlijke vijandschappen en zichtbaarheid.

- Verzoeker heeft verklaard dat hij louter boekhoudkundige en administratieve taken had en niet publiekelijk zichtbaar was in zijn functie. Daarom is een vrees voor vervolging louter vanwege zijn werkzaamheden bij deze ministeries niet aannemelijk.

- Verzoekers verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten zijn weinig aannemelijk.

- Hij verklaarde gedurende vier jaar telefonisch met de dood te zijn bedreigd door de taliban vanwege zijn werkzaamheden en dat de taliban na de machtsovername een dreigbrief hadden gestuurd. Het is echter onwaarschijnlijk dat de taliban hem jarenlang louter telefonisch zouden hebben bedreigd zonder enige doeltreffende vergeldingsactie te ondernemen, gezien hun reputatie als een wrede en gewelddadige groepering die overheidspersoneel als vijanden beschouwt en vermoordt. Deze terughoudendheid van de taliban is ongeloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers relaas in grote mate.

- Verzoeker heeft bijzonder weinig interesse getoond in het vervolg van zijn situatie. Gevraagd hoe vaak de taliban zijn familie hebben benaderd na de machtsovername, antwoordde hij dat zijn vader dit niet had verteld. Hij had hier ook niet naar gevraagd en hechtte er weinig belang aan vanwege zijn eigen problemen tijdens zijn reis. Gevraagd of de taliban zijn familie na zijn vertrek uit Afghanistan nog hebben benaderd, antwoordde hij vaagweg dat de taliban zijn familie lastigvielen, een dreigbrief stuurden en dat zijn vader vervolgens stierf. Hij kon geen verdere details geven over de inhoud van deze bezoeken. Het gebrek aan interesse in het vervolg van zijn situatie en de problemen van zijn familie met de taliban is onbegrijpelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op ernstige wijze.

- Verzoeker heeft inconsistente verklaringen afgelegd over zijn scholing, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven. Aanvankelijk verklaarde hij vier jaar aan de Maryam universiteit te hebben gestudeerd vanaf 2018. Geconfronteerd met het feit dat hij volgens deze verklaringen tot 2022 zou hebben gestudeerd, paste hij zijn verklaringen aan en stelde dat hij in 2021 was afgestudeerd. Deze aanpassing verduidelijkt de tegenstrijdigheid niet.

- Daarnaast verklaarde verzoeker initieel dat hij zijn universitaire opleiding en werkzaamheden combineerde en hierdoor enkel in de ochtendshift werkte. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij de hele dag werkte en vermeldde niets over zijn universitaire studies.

Geconfronteerd met deze inconsistentie, verklaarde hij opeens zijn universitaire lessen in de ochtend te hebben gevolgd. Het ontkennen van eerdere verklaringen verduidelijkt de tegenstrijdigheid niet, waardoor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn studies verder in het gedrang komt.

- Verzoeker heeft het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op de laatste vier jaar van zijn leven in Afghanistan.

- Daarnaast heeft verzoeker geen concrete elementen aangebracht die aantonen dat de machtsovername door de taliban impact heeft op zijn nood aan internationale bescherming. Hij verklaarde dat zijn moeder, drie broers en verloofde nog steeds in Afghanistan wonen en noemde geen geloofwaardige problemen die zich voor of na zijn vertrek hebben voorgedaan. Het CGVS kan redelijkerwijs aannemen dat de machtsovername door de taliban geen concrete impact heeft op verzoekers persoonlijke situatie.

- De documenten:

- De taskara geeft slechts een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, wat niet ter discussie staat.

- Werkdocumenten, foto's, badges en video's zijn op zichzelf onvoldoende om zijn werkzaamheden bij de Afghaanse Verkiezingscommissie, Wadan of zijn activiteiten als jeugdactivist aan te tonen, gezien de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten. Deze stukken kunnen zijn verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig worden bevonden, wat hier niet het geval is. Bovendien

kunnen werkfoto's en video's door mogelijke inscenering of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

- Wat betreft de dreigbrief van de taliban en scholingsdocumenten, is het gemakkelijk om in Afghanistan en daarbuiten via corruptie en vervalsers 'officiële' documenten te verkrijgen. Veel Afghaanse documenten zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden, zelfs na gedegen onderzoek. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn nog gemakkelijker te vervalsen. De bewijswaarde van dergelijke documenten is bijzonder relatief en volstaat niet om de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.
- De postenveloppes tonen slechts aan dat verzoeker post uit Afghanistan heeft ontvangen.

2.4.3. In zijn eerste middelonderdeel voert verzoeker aan dat hij wegens zijn activiteiten als ambtenaar bij het ministerie van Landbouw en technologie en communicatie hij als voormalig medewerker van de regering te worden vervolgd door de taliban. De Raad merkt op dat zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, dit niet inhoudt dat hij noodzakelijk vervolgd wordt. Op basis van de aangehaalde informatie wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat er in het algemeen in Afghanistan geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging en dat de meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hun functie opnieuw hebben opgenomen in de huidige administratie. Overheidsmedewerkers die niet behoren tot het ANSF of het juridische apparaat, kunnen vervolging vrezen afhankelijk van de specifieke rol of functie die zij bekleedden, de dienst waarvoor zij werkten, persoonlijke vijandschappen, en de zichtbaarheid van de functie. Als medewerker het Ministerie voor Technologie en Communicatie en het Ministerie van Landbouw blijkt niet dat verzoeker automatisch een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. Verzoeker verklaarde dat hij bij deze ministeries louter boekhoudkundige en administratieve taken had en geen publieke zichtbaarheid had in deze functie. Uit de gegevens van de zaak blijkt niet dat er sprake is van specifieke elementen waaruit een vrees voor vervolging kan blijken omwille van verzoekers functies bij het ministerie van landbouw, technologie en communicatie.

2.4.4. Met betrekking tot zijn medewerking aan het project Wadan, betoogt verzoeker dat de verklaringen die hij aflegde in lijn liggen met de objectieve informatie hierover. Hij heeft er op gewezen dat het project Dastarkhan-e Meli door de Wereldbank werd gefinancierd en dat het hulpprogramma bestemd is voor Afghanen die geen huis van meer dan drie verdiepingen beschikken, voertuigen of andere vervoersmiddelen hebben en geen rang hebben bij de overheid. Hij voert aan dat zijn informatie in dezelfde lijn lag als die van het CGVS, behoudens het aantal verdiepingen. Hij vermeldde ook de naam van zijn leider, situeerde zijn departement en kon het hoofd van de organisatie noemen.

De Raad merkt op dat verzoeker inderdaad een aantal elementen kon opnoemen in verband met het Wadan-project. Daarnaast moet echter worden vastgesteld dat hij niet kon aangeven in welke zones van Kabul het project werd uitgevoerd en welke organisaties er meewerkten. Hij kon geen duiding geven over het document REACH dat hij voorlegde. Uit informatie blijkt dat het "*Dastarkhwan-e Meli project*" in juli 2020 werd opgericht en dat het COVID-19 Relief Effort for Afghan Communities and Households (REACH) hier deel van uitmaakte. Het project werd geïmplementeerd door verschillende instanties en gefinancierd door de Wereldbank, waarbij Wadan slechts als faciliterende partner in bepaalde wijken van Kabul werkzaam was. Met betrekking tot de hulpverlening door Dastarkhwan-e Meli verklaarde verzoeker dat dit project zich richtte op Afghanen die geen huis bezitten van meer dan drie verdiepingen, geen auto's of andere voertuigen bezaten, of hogere rangen bekleedden bij de overheid.

Uit informatie blijkt echter dat alle huishoudens met een inkomen van 2 dollar of lager onder het project vielen, met enkele uitsluitingscriteria voor stedelijke gebieden, zoals huishoudens met een betonnen woning van meer dan één verdieping, een medium of grote business, een vierwielige privéauto of overheidsauto, of extern personeel. Verzoeker verklaarde daarnaast dat het programma een pakket van 6.000 afghani met voedselwaar aanbood. De informatie geeft echter aan dat hulppakketten ter waarde van 8.000 afghani werden aangeboden, verdeeld in twee schijven van 4.000 afghani in contanten of natura en 4.000 afghani in contanten.

Verzoeker verklaarde dat de hulppakketten werden gegeven aan de Afghaanse bevolking, met uitsluiting van bezitters van grote woningen (drie verdiepingen en een tuin). Over de locaties verklaarde hij dat de enquêtes werden afgenomen in Kabul, Arzan Qimat en ook de 12de zone. (NPO2, p. 12). Hij verklaarde verder dat hij ook een halve dag in de Karte naw regio werkte, dat is zone nummer 8. Hij verklaarde dat het project werd geïmplementeerd in de meeste zones van Kabul. Verzoeker kende enkel over de 12de, 8de, en 9de zones.

De Raad merkt op dat verzoeker enige kennis blijkt te hebben met betrekking tot Wadan. Deze kennis is evenwel niet bijzonder accuraat in het licht van de informatie over de activiteiten van Wadan. In het bijzonder is informatie over de zones van activiteit, het precieze samenwerkingsverband tussen Wadan en REACH, de doelgroep, de samenstelling van de pakketten onjuist. Verzoeker geeft aldus een blijk van noties, geeft geen blijk van een kennis die kan verwacht worden van een professionele medewerker van deze organisatie.

2.4.5. Met betrekking tot zijn werk voor de verkiezingscommissie, voert verzoeker aan dat hij de stemverificatiemachines beschreef als lijkend op een draagbare telefoon, die werkte met een SIM-kaart. Het

feit dat hij de technische benaming van het stuursysteem niet kende doet geen afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Verzoeker was geen informaticus en beschreef de werking van de machine correct. Hij moest de lijst scannen en een vinkje werd zichtbaar als de stem geldig was en een kruisje als ongeldig. Verzoeker meent ook dat de *protection officer* te vage vragen heeft gesteld. Met betrekking tot de incidenten haalt het CGVS aan dat er wel degelijk incidenten waren, zoals een poging tot inbraak, een poging tot hacken en de verdwijning van stemverificatieprogramma's na de verkiezingen. Verzoeker voert ook aan dat hij niet werd geconfronteerd met de vermeende tekortkomingen in zijn verklaringen.

De Raad merkt op dat verklaarde dat hij betrokken was bij de veiligheidsprocedures van de biometrische stemverificatiemachines. Hij kon echter geen gedetailleerde uitleg geven over de applicatie of het besturingssysteem van de machines. Zijn taak bestond nochtans uit het opladen van biometrische stemverificatiemachines, het installeren van een applicatie genaamd 'lijst van de stemmers' vóór de verkiezingen, en het valideren van stemmen na de verkiezingen. Zijn verklaringen waren inconsistent met de beschikbare informatie. Hij beweerde niets te weten over Android OS, hoewel dit het besturingssysteem van de machines was. Zijn uitleg over het valideren van stemmen was vaag en niet in overeenstemming met de procedures van de Verkiezingscommissie, die alle stemmen verifieerde om fraude te elimineren.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker werknemer te zijn in de biometrische sectie en supervisor van de toestellen en installatie van applicaties. Hij was verantwoordelijk voor het verzamelen en opladen van batterijen, supervisie, en het valideren van stemmen. Hij beschreef het toestel als een "*telefoonachtig toestel*" dat biometrische gegevens zoals foto en vingerafdrukken verzamelde. De applicatie werd geïnstalleerd via een USB-stick met een lijst van stemmers. Na de verkiezingen werden de applicaties verwijderd.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij supervisor was van 250 werknemers, dat hij verantwoordelijk was voor het geven van oriëntatie aan werknemers en het superviseren van de machines (NPO2, p. 10). Deze verklaring is niet consistent met zijn eerdere verklaring. Daarnaast is het niet aannemelijk dat hij niet op de hoogte was van het besturingssysteem Android OS, gelet op de technische aard van zijn job en de lange tijd dat hij meewerkte. De Raad acht het niet overtuigend dat verzoeker maandenlang applicaties zou hebben geïnstalleerd op de biometrische stemverificatiemachines en slechts vage verklaringen kan afleggen omtrent de werking hiervan (vinkjes en kruisjes).

Verzoeker verklaarde ook dat ongeldige of valse stemmen werden herkend wanneer iemand tweemaal had gestemd, maar zijn stem niet aanwezig was in de doos met fysieke stemmen. Hij gaf geen andere situaties aan. Dit stemt niet overeen met de objectieve informatie waaruit blijkt dat na overdracht van de gegevens van de biometrische stemverificatie naar de centrale server, alle stemmen werden geverifieerd om stemmen van minderjarigen, foto proxystemmen en dubbele stemmen te elimineren.

Indien verzoeker daadwerkelijk stemmen valideerde na de verkiezingen, kan worden verwacht dat hij hierover correcte informatie gaf.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat er op meerdere locaties problemen waren met de simkaarten en netwerkverbinding van de biometrische stemverificatiemachines. Verzoeker verklaarde echter dat de machines voortdurend en overal goed werkten (NPO2, p. 8). Hij gaf aan dat het niet zijn taak was om ter plaatse te komen en dat hij enkel in het kantoor van de Verkiezingscommissie aanwezig was. Geconfronteerd met deze informatie, antwoordde hij vaag dat de werking van de machines niet zijn verantwoordelijkheid was en dat hem was gezegd dat deze goed werkten.

Zijn verklaringen over de verkiezingen van 2019 waren niet coherent met objectieve informatie. Hij kon zich de datum van de presidentiële verkiezing niet herinneren en stelde dat deze drie dagen duurde, terwijl de verkiezing slechts één dag duurde en plaatsvond op 28 september 2019. De Raad acht totaal ongeloofwaardig dat verzoeker maandenlang professioneel actief was met de voorbereiding van de verkiezing en het tellen van de resultaten, terwijl hij niet de datum en duur van de verkiezing niet kan duiden.

Met betrekking tot de duur van zijn tewerkstelling bij de Verkiezingscommissie verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij tot en met 22 december 2019 werkzaam te zijn geweest bij de Verkiezingscommissie. Over zijn laatste werkdag gaf hij aan niets speciaals te hebben gedaan en zich niet te herinneren wat er die dag is gebeurd (NPO1, p. 14 en 17). Uit informatie blijkt dat de Verkiezingscommissie die ochtend de voorlopige resultaten van de presidentsverkiezingen bekend maakte. Verzoeker herinnerde zich dit niet. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij dat zijn laatste werkdag 21 december 2019 was. Dit wekt de indruk dat verzoeker zijn verklaringen opportunistisch heeft aangepast om de tegenstrijdigheid te verschonen, wat ernstige vraagtekens doet rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker legde ook tegenstrijdige verklaringen af over hoe hij bij de Verkiezingscommissie is binnengeraakt. Aanvankelijk verklaarde hij dat hij via een kleinkind van zijn moeders tante bij de Verkiezingscommissie was gekomen (NPO1, p. 16), en dat deze persoon assistent van de secretaris van de Verkiezingscommissaris was. Tijdens het tweede onderhoud verklaarde hij echter dat de echtgenoot van zijn maternale nicht hem aan de baan had geholpen, en dat deze persoon werkzaam was als assistent in het departement van Financiën en Administratie.

Verzoeker heeft inconsistente verklaringen afgelegd over zijn scholing,. Aanvankelijk verklaarde hij vier jaar aan de Maryam universiteit te hebben gestudeerd vanaf 2018. Geconfronteerd met het feit dat hij volgens deze verklaringen tot 2022 zou hebben gestudeerd, paste hij zijn verklaringen aan en stelde dat hij in 2021 was afgestudeerd. Deze aanpassing verduidelijkt de tegenstrijdigheid niet. Daarnaast verklaarde verzoeker initieel dat hij zijn universitaire opleiding en werkzaamheden combineerde en hierdoor enkel in de ochtendshift werkte. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat hij de hele dag werkte en vermeldde niets over zijn universitaire studies. Geconfronteerd met deze inconsistentie, verklaarde hij opeens zijn universitaire lessen tussen 5 uur en 7 uur 30 in de ochtend te hebben gevolgd. Het ontkennen en wijzigen van eerdere verklaringen verduidelijkt de tegenstrijdigheid niet, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn studies en zijn werk.

Verzoeker heeft geen concrete elementen aangebracht die aantonen dat de machtsovername door de Taliban impact heeft op zijn nood aan internationale bescherming. Hij verklaarde dat zijn moeder, drie broers en verloofde nog steeds in Afghanistan wonen en noemde geen geloofwaardige problemen die zich voor of na zijn vertrek hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt de inconsistenties in zijn verklaringen te herstellen. Verzoeker gaf over elementen waar hij, gelet op zijn profiel geacht kan worden een grondige kennis te hebben, oppervlakkige antwoorden en antwoorden die strijdig waren met de objectieve informatiebronnen. Hij bleek ook meermaals zijn verklaringen aan te passen om contradicties in zijn verklaringen uit te weg te gaan. Derhalve kan niet worden overgegaan tot het toekennen van het voordeel van de twijfel.

2.4.6. Daarnaast betoogt verzoeker ook dat hij een risico loopt op vervolging omwille van een profiel dat mogelijk in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd.

Op grond van de beschikbare informatie komt de Raad tot de volgende beoordeling. De Taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de Taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De Taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de Taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de Taliban zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De Taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-Talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die

aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te

krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

In casu voert verzoeker aan dat hij reeds enige tijd in Europa verblijft. De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als

vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat het bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker duidt nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Verzoeker is een volwassen man geboren in 1997 en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Hij identificeert zich als soennitisch moslim (NPO, p. 4) en beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan (NPO, p. 5). Blijkens zijn verklaringen heeft verzoeker Afghanistan verlaten in het najaar van 2021 en kwam hij in september 2022 aan in België.

Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn verblijf in België hem totaal zou hebben vervreemd van de islamitische regels en gebruiken. Door louter te verwijzen naar zijn verblijf van intussen ruim twee jaar in België, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Hij komt immers niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Afghanistan, zonder evenwel concreet te duiden op welke wijze deze elementen zouden duiden op persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban.

Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.5.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar

de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de

overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkt beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*") UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT